

ZBIERANIE DANYCH

Zbieranie danych wykorzystywanych później do uczenia maszynowego odbywa się za pomocą metody `collectData`. Metoda ta otwiera wcześniej utworzony plik tekstowy i przy każdym wywołaniu dopisuje do pliku nowe dane. Początkowe ustawienie planszy wybierane jest losowo jeszcze przed wywołaniem metody `collectData` i celem jest rozwiązanie planszy w taki sposób, aby kelner wykonał jak najmniejszą liczbę kroków. W metodzie wywoływana jest pętla, która w nieskończoność czeka na wciśnięcie przez użytkownika klawiszów, które odpowiednio sterują kelnerem. Każdy numer z zakresu od 0 do 7 oznacza konkretne miejsce na planszy według schematu:

- 0 – zmywak
- 1 – stolik numer 1
- 2 – stolik numer 2
- 3 – stolik numer 3
- 4 – stolik numer 4
- 5 – lada numer 1
- 6 – lada numer 2
- 7 – lada numer 3

Wciśnięcie odpowiedniego klawisza powoduje wywołanie metody `bfs`, która znajduje najkrótszą ścieżkę do danego miejsca na planszy i skierowuje tam kelnera. Kelner kiedy znajduje się przy danym stoliku, odpowiednio go obsługuje, tak samo dzieje się z ladami i zmywakiem. Przy każdej iteracji pętli metoda sprawdza obecny stan planszy i zapisuje go do pliku razem z akcją, którą w danej sytuacji wykonał kelner. Elementy planszy, które są zapisywane to:

- Pozycja kelnera na planszy
- Czy kelner niesie danie lub brudny talerz, według schematu:
  - 0 – kelner nic nie niesie
  - 1 – kelner niesie danie
  - 2 – kelner niesie brudny talerz
- Stan stolika (dla wszystkich stolików), według schematu:
  - 0 – stolik czysty
  - 1 – stolik czeka na złożenie zamówienia
  - 2 – stolik czeka na danie
  - 3 – stolik jest brudny
- Stan lady (dla każdej lady), gdzie 0 oznacza pustą ladę, a 1 to obecność dania
- Miejsce na planszy, w które w danej sytuacji skierowany został kelner

Dodatkowo numer 9 wciśnięty przez użytkownika przerywa pętlę i na koniec następuje zapisanie danych do pliku.

TWORZENIE DRZEWA DECYZYJNEGO

Drzewo decyzyjne tworzone jest przy pomocy biblioteki Scikit-learn. Na początku przy pomocy narzędzia pandas zostaje otwarty plik o rozszerzeniu .csv, w którym są zapisane zebrane wcześniej dane. Dla czytelności każdej kolumnie zostaje nadana odpowiednia nazwa. Dane zostają podzielone na dwie części, z których jedna to wartość, którą chcemy przewidywać (miejsce, w które uda się kelner) oraz reszta, czyli dane zebrane na temat planszy. Następnie cały zestaw danych podzielony jest na część przeznaczoną do nauki oraz część testową, która stanowi 20% całości. Później następuje stworzenie klasyfikatora za pomocą klasy DecisionTreeClassifier. Gotowemu klasyfikatorowi przekazujemy zebrane dane do nauki (metoda fit) i na ich podstawie tworzone jest drzewo decyzyjne.

W ostatnim kroku następuje pierwszy test drzewa przy użyciu wydzielonych wcześniej danych testowych (metoda predict). W wyniku wyświetlona jest dokładność, z jaką drzewo przewidziało zachowanie kelnera.

WYKORZYSTANIE DRZEWA DECYZYJNEGO DO AUTOMATYCZNEGO ROZWIĄZANIA PLANSZY

Metoda play pozwala na przetestowanie stworzonego wcześniej drzewa decyzyjnego. Powoduje wyświetlenie losowego układu planszy, którą musi rozwiązać kelner. Program w pętli sprawdza obecny stan planszy i przekazuje go do drzewa decyzyjnego, które przewiduje, jak powinien zachować się kelner i przekazuje instrukcję do metody bfs, która skierowuje kelnera w odpowiednie miejsce.